

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТРУДОВОГО ПРАВА:
ВИМОГИ СЬОГОДЕННЯ**

Ганна Олександрівна СПІЦИНА,

*доктор юридичних наук, доцент,
завідувачка кафедри права гуманітарно-
правового факультету Національного
аерокосмічного університету
ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

Віталій Анатолійович ЦИМБАЛІСТИЙ,

*старший викладач кафедри права
гуманітарно-правового факультету
Національного аерокосмічного університету
ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

Ольга Станіславівна СЕМЕНОВИХ,

*асистент кафедри права гуманітарно-правового
факультету Національного аерокосмічного
університету ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

Динамічний розвиток нашого суспільства, прагнення людства до самовдосконалення, постійна еволюція технологій та науки, накладають свій відбиток на всі сфери сучасного життя, в тому числі й у сфері реалізації права на працю. При цьому, спровокована вищевказаними чинниками поява нових професій, ринків праці, організаційно-правових форм роботодавців обумовлює необхідність постійного перегляду та реформування такої фундаментальної галузі права як трудове право. Крім того, так уже склалося, що люди не можуть перебувати в незмінній територіальній, соціальній та інформаційній ізоляції, людська сутність вимагає самореалізації, постійного пошуку себе в різних напрямках розвитку, в більшості випадках – у професії. Саме всесвітня глобалізація та фактичне нівелювання європейських кордонів на даний момент створюють сприятливі умови для реалізації професійних здібностей людей, що сприяє міграції робочої сили.

З моменту набуття Україною незалежності, нею, з урахуванням ринкової економіки, були переглянуті майже всі існуючі кодифіковані законодавчі акти. Однак, Кодекс законів про працю України, який був прийнятий ще в 1971 році, на жаль, залишився осторонь. В свою чергу, застарілість положень чинного законодавства про працю, його невідповідність сучасним стандартам провідних європейських держав, дає можливість роботодавцям зловживати своїм економічно більш вигідним становищем, ущемляючи

права та інтереси працівників, порушуючи догми самого «людяного» права – трудового права.

На цей час політичний курс нашої держави, спрямований на інтеграцію до лав Європейського Союзу, вимагає найскорішого перегляду наукової думки стосовно існуючої концепції правового регулювання праці. В сучасних умовах розвиненої ринкової економіки діюча нормативна база вже не в змозі охопити весь спектр відносин, що постійно виникають та еволюціонують між працівником та роботодавцем, а це, в свою чергу, породжує експансію норм інших галузей права на регулювання відносин, які складають виключно предмет трудового права. Тому на цей час питання подальшого реформування трудового законодавства, з врахуванням реалій повсякденного життя нашого суспільства та нормотворчого досвіду провідних європейських держав, вбачається досить своєчасним.

Аналізуючи роботи вчених, які стосуються тематики порівняльної характеристики правового регулювання трудових і тісно пов'язаних з ними відносин в Україні та в країнах Європейського Союзу, можна зробити висновки, що комплексні наукові дослідження, присвячені зазначеній проблематиці, в нашій країні, є актуальними та потребують уваги.

Крім того, наша держава вже досить тривалий час знаходиться на порозі прийняття нового Трудового кодексу України. Так, існуючий Кодекс законів про працю України був побудований на яскраво вираженому соціалістичному підґрунті та, незважаючи на чисельні зміни, які вносились до нього з моменту його прийняття у 1971 році, залишив правову конструкцію регулювання трудових правовідносин ще тієї епохи. Якщо ж казати про численні проекти Трудового кодексу України, то можна побачити, що їх норми, на жаль, в повній мірі не відповідають західноєвропейським стандартам в сфері праці, та і, взагалі, створюють чисельну кількість дискусійних питань. Таким чином, проблеми порівняння української правової системи з системами країн Європейського Союзу є досить важливою та в подальшому може слугувати належним підґрунтям для розроблення і впровадження сучасного кодифікованого акту, який би враховував всі ключові світові тенденції правового регулювання праці.

Ми погоджуємося з думкою учених, що законодавчий орган нашої держави, що збирається прийняти новий Трудовий Кодекс України, повинен бути зацікавленим у вивченні аналогічного досвіду інших країн в правовому регулюванні трудових відносин. Але позитивний досвід зарубіжних країн в сфері регулювання трудових відносин можна використовувати нашому законодавцю тільки при умовах врахування сталого розвитку конкретних політичних, соціальних та економічних відносин в нашій державі. Тільки при таких умовах імплементації можна досягти позитивних результатів, бо тільки при цьому творче використання зарубіжного правового досвіду та систематизація національного законодавства сприятимуть ефективному розвитку вітчизняної економіки в умовах ринкових відносин і належному правовому регулюванню трудових відносин.

Правова система України повинна відповідати новим умовам сьогодення, надійно та гідно забезпечувати захист основних прав, свобод і інтересів людини праці та інших суб'єктів суспільних відносин. Право повинно стати дієвим інструментом консенсусу між державою та суспільством, між

роботодавцем та працівником. Трудове законодавство України буде займати відповідне місце тільки тоді, коли не дасть можливості порушувати правові приписи в галузі трудових відносин ні державі та її органом, ні роботодавцю та працівнику, а забезпечить правові гарантії їх надійної реалізації та захисту в умовах ринкової економіки та нових форм господарювання [1].

Слід зазначити, що дослідження та розробка нових концептуальних положень сучасного трудового права, можуть бути використані при подальшій розробці теорії трудового права, в сфері нормотворчої та правозастосовної діяльності тощо, увібрати усі цінності та найкращі європейські тенденції з урахуванням національної правової системи.

Список використаних джерел:

1. Венедіктов В. С. Сучасні проблеми трудового права України: навч. посіб. для магістрів та аспірантів (напрямок підготовки 081 «Право»). Харків: Право, 2018. 294 с.